

Megjelenik minden hó 1 én.
Előfizetési díj egy szám 1500 K.
Amerikában az előfizetési díj
portóval 2 dollár.
Tíz példányt portómentesen küldünk.

A PÜSPÖKIMETHODISTA
EGYHÁZ KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
WALLRABENSTEIN JAKAB
Nyíregyháza, Deásewffy-tér 10. sz.
Hova a kéziratok és előfizetések küldendők.

Gyümölcs termés.

(Lukács 3. rész. 8. vers.)

Keresztelő János a hozzá jövő sokasághoz e szavakat intézte: »Teremjete azért megtéréshez illő gyümölcsöket...« — Mi a megtérés? Szerény felfogásom szerint a megtérés egyértelmű bűnös voltunknak felismerésével, bűneink öszinte megbánásával és ezen megbánást követő erős akaratelhatározással, hogy bűnös életünkkel szakítsunk. — Sok ember egyáltalában nem tartja magát bűnösnek és a legkezdetlegesebb, legelavultabb fogalma van a bűnről. Ha valaki azt mondja nekik, hogy meg kell térniük bűneikből, képesek kérdezni, hogy miféle bűneikből: hiszen ők nem loptak, se nem raboltak; kötelességüket feljebbvalóik megelégedésére teljesítik; hát miért volnának ők bűnösök és miért kellene megtérniük? Így gondolkodik igen sok ember, főleg az u. n. tisztességes társadalom körében, ahol a magasabb műveltségi állapot és kedvezőbb gazdasági helyzet nem annyira tenyészágyai az u. n. durva bűnöknek, mint a nyomor és tudatlanság a társadalom alsóbb, mélyebb rétegeiben. Akik így gondolkodnak, azok legmesszebb vannak Isten országától; azok egy végzetes álomban vannak elmerülve és nem ébredtek még fel sem isteni rendeltetésüknek, sem pedig emberi méltóságuknak tudatára.

Nem ezek voltak azok, akik Jeruzsálemből és az egész Judeából oda sereglettek a Jordán mellé Keresztelő Jánoshoz, hogy általa megkereszteltessenek, nem ezek az öntudatlanok, tompa és érzéketlen lelkiismeretűek. — Akik odajöttek, azok olyanok voltak, akiknek lelke a bűn halálos álmából már felébredt, akiknek szívébe már belemarkolt a büntudat kegyetlen, kemény keze és akik felismervén bűnösségüket és veszendő voltukat, rettegve siettek, hogy az elkövetkezendő harag elől meneküljenek. —

Azok voltak, akik bár nem loptak és nem raboltak, mégis jól tudták, hogy bűnösök Isten és ember előtt; azok voltak, akiknek fölriadt lelkiismerete megérezte velük, hogy nemcsak lopni, paráználkodni és gyilkolni bűn, hanem bűni és Isten előtt utálatos mindaz, ami a szív érzésében és az elmé gondolkodásában, az embernek titkon avagy nyilván végbemenő külső cselekedeteiben bármimódon ellentétes az örök szeretet eszméjével, az igazsággal és a tisztasággal. Azok a férjek és azok a feleségek jöttek a Jordánhoz, kiket, bár nem volt az ő hitvestársi hűségüknek külsőleg talán semmi hiba, mégis furdalt és vádolt a lelkiismeretük, amiért nem nyujtották egymásnak azt az önzetlen, lemondó és odaadó szeretetet és boldogságot, melynek egymás részére való megtéremtése pedig a házasságnak szent feladata. Odajöttek azok az atyák és családfők, kik bár feddhetetlenül állottak a társadalom ítélete előtt, mégis a saját lelkiismeretük ítélőszéke előtt bűnösöknek érezték magukat, mert családjukat, gyermekeiket nem úgy nevelték, nem úgy vezették, istápolták, mint ahogyan a természet és az isteni törvény szent parancsa szerint kellett volna. Odajöttek a kapzsi gazdagok, kiket saját szívük keménysége, könyörtelensége vádolt, kiknek füle addig siket volt a nyomor jajkiáltására, az éhező és szomjuhozó, a hajléktalanok és mezitelenek könyörgésére. — Odajöttek a csaló vámszedők, kik visszaélve hivatalukkal, az előirt vámtételeknél többet követeltek, hogy a közjó kárára, a közfogyasztás drágításával és a megélhetés nehezítésével saját zsebüket megtömjék. — Odajöttek a rideg szívű, fegyveres erejük tudatában elbizakodó, kiméretlenül erőszakoskodó vitézek, a gyengéket zsaroló katonák, Keresztelő János megrázó szavai után megrendülvén, kérdezik: »Hát mi mit cselekedjünk?« — És mit felelt Keresztelő János a sokaságnak ezen szorongó kérdésére? »Teremjete azért a megtéréshez méltó gyümölcsöket!«

A bűnösség felismerése, a büntudatnak felébredése a megtérésnek ugyan igen jelentős, első mozzanata, de magában véve még nem jelent megtérést. — Sokan vannak olyanok is, akik jól tudják, hogy bűnösök, hogy életük nem kedves Isten előtt, hogy cselekedeteik kárára, veszedelmére vannak családjuknak, környezetüknek, az egész emberi társadalomnak; sokan vannak, akik mélyen érzik lelkükben, hogy életük, tetteik nem méltók hozzájuk, nem méltók Isten képmásához és mégsem térnek meg. — Nagyon sokan vannak, akik jól tudják, hogy nemcsak lopni és rabolni bűn, akik érzik, hogy bűn már a rossz gondolat is, az irigység, a káröröm, a gyűlölet, kevélység, hamisság; tudják, hogy bűn már a mulasztás is, amikor szeretetet, szivességet tanusíthatnánk feleségünk, családunk, felebarátunk iránt, de az erre kínálkozó alkalmat vétkesen elmulasztjuk. Mindezt jól tudják, tisztában vannak lelkükben a bűnnek fogalmával és mégsem térnek meg. — Miért nem? Mert megvan ugyan bennük a bűn tudata, de hiányzik annak őszinte megbánása, a bűnös múlt megutálása, az a szivettépő fájdalom eddigi eltévesztett, elvesztett életük fölött, mely a valóban megtérő bűnös lelkében a kétségbeesésnek azon erejét fakasztja, mely őt azután képessé teszi arra, hogy bűnös, megutált eddigi életével szakítson és Isten segítségével egy új életet kezdjen.

A megtéréshez méltó gyümölcsök, melyekről Keresztelő János szól: az eddigi istentelen, bűnös étellel való teljes, gyökeres, végleges szakítás, a bűn elagyása, lelkünkben és életünkben örök időkre való száműzése. — »Akinék

két köntöse van, egyiket adja annak, akinek nincs; és akinek van eledele, hasonlóképpen cselekedjék»: ez a kapzsi gazdagnak igazi megtérése, megtérésének Isten előtt kedves gyümölcse, jóillatu bűnázdozata a bűnösöknek bocsánatjára. »Semmi többet ne követeljétek, mint ami előtökbe rendeltetett»: ez a csaló vámszedő megtérése, ha többé hivatalával vissza nem él és minden ilyenmü kísértésnek Isten és a Krisztus erejében ellentáll. — »Senkit se háborítsatok, se ne patvarkodjatok és elégedjétek meg zsoldotokkal»: ezek a zsaroló vitézek őszinte megtérésének gyümölcsei, ha megrögzött erőszakoskodó természetüknek többé nem engednek, a békés polgár nyugalma többé nem zavarják. — És a kárörvendőnek, az irigykedőnek, a kevély szívűnek, a haragos természetűnek, a gyűlölködőnek, a hamismájúnak, a képmutatónak is nem abban áll a megtérése, hogy bűnét felismeri, hanem abban, ha azt lelke mélyéből megbánva el is hagyja; ha ezeket a tisztátalan, istentelen érzéseket szívéből kiveti és így kiüritett szívébe a Krisztus szeretetét engedi beköltözni.

Dr. B. B.

Azt akarjuk, hogy másokat szigorú rendre utasítás érjen, de mi nem szeretjük, ha bennünket rendre utasítanak...

Ha magad sem tudsz olyan lenni, amilyen szeretnél, hogyan lehetne más a te tetszésed, kedved szerint való?

Ne tartsd magad jobbnak másoknál.

Az ember és a bűn

Párbeszéd.

A baptista testvérek egyik röpiratából.

V. Kedves barátom, igen szép számmal öszejöttünk ma este; jó, hogy engem is elhívtál közéték!

H. Ugye mondtam, hogy jól fogod magad érezni, nem szeretnél te is mi közénk tartozni?

V. Nem mondom, hogy nem szeretnék, de ez a vallás nem nekem való!

H. Miért nem volna ez neked való?

V. Hiszen olyan sokat beszéltek ti a bűnről, aztán meg a megtérésről; nálunk ez nem szokás!

H. Hát tinálatok miről szoktak beszélni?

V. Arról beszélnek legtöbbször, hogy maradjunk meg abban a hitben, amiben születünk és amelyikben őseink éltek.

H. Hát te hitben születél, Vilmos?

V. Én igen; talán te nem?

H. Én nem, én bűnben születtem.

V. Bűnben? Micsoda beszéd ez!

H. Igen, bűnben születtem, de te is barátom;

és hamég annyiban megállottuk volna, akkor még jó volna, mert az eredendő bünt Jézus eltörölte, még mielőtt hittünk Őbenne! De mennyit vétkeztl már azóta, amjóta ismered a jót és rosszat!

V. Én nem sejttem, hogy olyan nagy bűneim volnának!

H. Szóval, te azt akarod mondani, hogy neked a megtérés nem kell?

V. Hát nem nagyon kell nekem.

H. Te, barátom, nem hazudtál még soha? Nem káromkodtál? Nem átkozódtál? Nem csúfolódtál? Nem dorbézóltál? Engedetlen nem voltál? Vasárnap nem dolgoztál?

V. Hiszen, ha ezeket mind bűnnek számítanak, akkor egy ember sem kerülhetné el a megtérést!

H. Hallod? Ha üdvözölni akar, nem is kerülheti el azt senki; nem tudod, hogy így van megírva a Szentírásban: „Térjétek meg és hidjétek az Evangéliomnak!”

V. Az csak azoknak szól, akik nagy bűnösök!

H. Ugyan milyen hited van neked, ha a Bibliát nem érted? Talán nem is olvasod?

V. Olvasom én valamikor, ha ráérek, de hiszen abból nem élek meg!

1. Lapunk Julius havában nem jelenhetett meg, mert a szerkesztő mint a magyarországi püspöki methodista egyház képviselője részt vett a svájci konferencián Bernben jun. 24—29-ig s utána megrongált egészségének helyreállítása céljából még két hétig Svájcban tartózkodott. Svájc-ból Pestre sietett a jul. 17. 21-ig tartandó magyarországi konferenciára. Ugy a svájci, mint a magyarországi konferenciáról lapunk más helyén olvashatunk tudósításokat. A juliusi és az augusztusi számokat összevonjuk.

2. **Elhelyezési lista.** Az elhelyezési lista a methodistáknál igen fontos dolog. A konferencia végén szokta a püspök felolvasni Predikátorok és gyülekezetek nagy várakozással figyelnek rá, mert az elhelyezési lista mondja meg, hogy mely predikátor, melyik gyülekezetben fog az új konferenciái évben dolgozni. De nem csak a predikátorok elhelyezéséről van benne szó, hanem az egyháznak minden rendű és rangú s mindennemű munkájáról. Ne gondolja senki, hogy az elhelyezési lista a superintendentens és a püspököknek szélességétől, jó vagy rosszkedvétől függ. Nem. Mind a kettő alaposan meggondolja s *buzgó imádság tárgyává* teszi az új beosztásokat s azután döntenek kinek-kinek elhelyezéséről s megbízatásáról. Az elhelyezési listával úgy a predikátorok, mint a többi munkaerők és a gyülekezetek meg vannak elégedve mert tudják, hogy *imádkozva készült a*

lista. Az idén az elhelyezési lista a következő: A magyarországi missziói konferencia elhelyezési listája 1924—25-re.

Superintendentens és pénztáros Funk Márton Budapest Felsőerdősor 5.

Budapest. I.: Funk Márton és Hafner Werner.

Budapest II.: Arthur Szalós dr. és egy segéd (Pénzes Károly)

Budapest III.: Löbel János.

Dombóvár: Schmidt János.

Györköny: Baumann Emil.

Miskolcz: Wallrabenstein Jakab és egy segéd (Hermann József).

Nyiregyháza: Wallrabenstein Jakab és egy segéd (Viktor Róbert)

Pécs—Borjad: Marquart Eduárd

Szeged: betöltendő.

Sopron: betöltendő.

Predikátorelőképzőiskola: vezető Funk Márton, tanító: Dr. Barta Bernát.

Békeharang és Szentharc szerkesztője: Wallrabenstein Jakab.

Az alkoholelleni munka tiltkára: Funk Márton és Wallrabenstein Jakab.

A szociális munka tiltkára és adminisztrátora: Fleps János.

Az ifjak otthona és leányotthon vezetője: Andraskó Anna k. a.

Könyvesbolt: Urbán Reinholdné.

Kézimunkaiskola és gyülekezeti diakonia Kispeszt: Rémay Mariska.

A budakeszi gyermekotthon vezetője: Funk Márton.

H. Kedves barátom, most tűnik ki nem, hogy hitben született volna, hanem még most is hitetlen vagy!

V. Hogy mered te ezt nekem mondani? (Mosolyog.)

H. Hogyne merném? Hiszen a te szavaid tesznek bizonyosságot róla. Azt mondod, hogy olvasod a bibliát, amikor ráérsz, de abból nem élsz meg; a biblia nem is tartja azt, hogy nem kell dolgozni, de azt tanítja az Úr Jézus, hogy: „Keressétek először az Isten országát és annak igazságát, azután mindenek megadatnak néktek“.

V. Ezt én is olvastam, de csak sokat kell az embernek fáradni, hogy megélhessen; sok ember soha sincs megelégedve a sorsával.

H. Látod, itt a baj, nincs az ember megelégedve. A 127. Zsoltár így szól hozzánk: „Hiába való dolog néktek korán felkelni és későn fektüdni le, mert az Úr az Ő szerelmeseinek enged álmot“.

V. Ez igazán szép, hát ilyen is van a bibliában?

H. Kedves barátom? Te még nem tudod mi van a bibliában! Szebbnél szebb dolgokat tudnál meg abból, ha rendszeresen olvasnád! Megtudnád,

hogy Istennek milyen mélységes szeretete van a bűnösök iránt Jézusért, aki értünk eleget tett: szenvedett és meghalt, harmadnapon feltámadt; felment a mennyben és elkülte tanítványaira a Szentlelket, akik azután hirdették a kegyelmet a megtérő bűnösök részére és ezrével tértek meg a népek az ő bűneikből. Még ma is elfogadja Ő a megtérőket; ha valakit mindenki megvetett is, Ő nem utálja meg a töredelmes szívűeket, hanem beköztözi azoknak fájdalmait és megbocsátja bűneiket. Jöjj hozzá te is, boldoggá tesz téged!

V. Én most kezdem belátni, hogy milyen bűnös vagyok; vajjon az Úr Jézus elfogad-e engemet is?

H. Egész bizonyosan elfogad, csak jöjj hozzá úgy, a hogy vagy!

V. Valamit talán mégis igazítani kellene magamon?!

H. Semmit se, csak jöjj, ahogy vagy, majd megigazít Ő téged és az Atyához vezet.

Segítsen a jó Isten téged és mindnyájunkat, hogy megtalálva Őt, boldogok legyünk!

Kőrösi Vilma.

Ker. Népiroda: Dr. Fleischer Gyula.
Alkoholmentes Étterem vezetője: Kiss Károly, lelkész
Ifjúsági munka és gyülekezeti diakonia Nyiregyháza: Nagy Zsófia.

3. A magyarországi püspöki methodista egyház eddig az osztrák missziói konferenciához tartozott. Tavalyi gyűlésünkön elhatároztuk, hogy kérvényt adunk be a Springfieldben gyűlésező egyetemes közgyűléshez, hogy engedje meg munkánk szép fejlődésére és hazai viszonyainkra való tekintettel egy *missziói konferencia szervezését*. Az egyetemes közgyűlés ezt a kérvényt jóváhagyta s így az idén már mint *missziói konferencia* gyűléseztünk s önállósultunk.

Első missziói konferenciánk 1924. július 17—20-ig Budapesten Felsőerdősor 5. sz. Dr. Nuelsen I. L. püspök elnöklété alatt következő tárgysorozattal tartatott meg:

Szerdán július 16-án este 7 órakor Wenzel K. A. volt misszionárius előadása: „Tapasztalataim a Bismarck szigetsoportokon.”

Csütörtökön július 17-én este 7 órakor Lieber Ottó buenos airesi lelkész előadása: „Az evangélium a román Délamerikában.”

Pénteken július 18-án délelőtt 1/2 9 órakor bibliaóra tartja: Dr. Nuelsen I. L. püspök. Este 7 órakor a delegátusok beszédei: Svájc: Letsch János predikátor Rheineck Németország; Mann L. predikátor Nürnberg, Északnémetország; Ramke H. igazgató Hamburg, Ausztria; Wenzel K. A. predikátor Bécs, Jugoszlávia; Kreuzer K. predikátor Versec.

Szombaton július 19-én délelőtt 1/2 9 órakor bibliaóra tartja: Dr. Nuelsen I. L. püspök.

Délután 5 órakor ünnepség a gyermekotthonban Budakeszin.

A hivatalos ülések csütörtökön, július 17-én, d. u. 1/2 3 órakor, pénteken és szombaton d. e. 9 órakor tartatnak meg.

Vasárnap, 1924. július 20-án. Felsőerdősor 5. sz. alatt: Délelőtt 10 órakor igehirdetés és avató istentisztelet: Dr. Nuelsen J. L. püspök.

Angyal földön: Délután 4 órakor Országbiró-utca 12. sz. alatt igehirdetés. Dr. Nuelsen J. L. püspök.

Kispesten: Este 7 órakor, Nagy Sándor-utca 5. sz. alatt igehirdetés. Dr. Nuelsen J. L. püspök.

4. Gyermekotthon avató ünnep Budakeszin A főváros határában levő budakeszi erdő tövében a püspöki methodista egyház szép gyermektelepet létesített, árva és szegény gyermekek befogadására. A telep központi ebédlő és pihenő épülete modern és praktikus berendezéssel most készült el és szombat d. u. (VII. 13.) ünnepélyesen felavatták. A felavató ünnepre megjelent a népjóléti miniszterium részéről Dr. Bánóczy Kálmán min. tanácsos, Pestvármegye részéről Tóth főszolgabíró, a székesfőváros részéről Dr. Ruffy Kálmán tanácsjegyző, egyéb hatóságok mellett a svéd, dán és norvég konzulok és Brentano Tivadar amerikai követ.

A magyar, amerikai és skandináv zászlókkal díszített szép új épületbe nagy közönség gyűlt egybe, akihez a Hymnusz énekzése után, Dr. Nuelsen I. L. püspök, a nagy Kelet-európai apostol intézett remek beszédet. Előadta hogy az otthon építésére szükségessé vált összeget külföldi gyermekek gyűjtötték össze. Az egyház arra törekszik hogy a különböző nemzetek gyermekei egymással a jótékony és levezetés útján összeköttetésbe kerüljenek és ily módon enyhítsék a nemzetek közli gyűlölködést. Például a múlt évi karácsonykor a francia methodista vasárnapi iskolások jelentékeny adományokat gyűjtöttek a nélkülözött német gyermekek részére.

Brentano amerikai követ üdvözlő beszédében meglepetésének adott kifejezést az új otthon fekvése, szépsége és berendezése felett. Az otthon működésének sok szerencsét kíván és kifejtette hogy a múlt idők szenvedései után, melyek még mindig nem tűntek el, új korszak nyílik az emberiségre a szeretet gyakorlása által és ha egyik nemzet a másiknak segítségére siet és ha a különböző népek gyermekei a szeretet jegyében egymással szövetkeznek, olyan új generáció fog nevelkedni mely biztosítja a legfőbb jót: a világ békéjét.

Az ünnepély után az otthon gyermekei szavaltak, énekeltek és tornajátékokat mutattak be. A közönség pedig avval a tudattal távozott e helyről, hogy itt áldozatkész emberek igazi krisztusi szellemben könyörülnek a szegényeken s tesznek jót, felekezetre s fajra való tekintet nélkül. Isten áldása nyugodjék ezen újabb intézményünkön s annak létrehozóján: Dr. Nuelsen püspökön!

5. A budapesti konferencia alkalmával Nuelsen püspök ur diakonussá avatta: Schmidt Jánost és Hafner Wernert gyülekezeti vénné pedig: Baumann Emil, Marquart Eduárdot, Schmidt Jánost és Löbel Jánost.

6. A jövő évi konferencia ha semmiféle akadály közbe nem jő, a husvét utáni időben Nyiregyházán fog megtartatni. Ez a gyülekezet már az idén is nagy szeretettel várja a konferenciát, de püspök urnak más elfoglaltsága miatt Péslen kellett a konferenciát megtartatnia. Nyiregyháza méltóképpen akarja jövőre a konferenciát fogadni s már most is örül ennek a kedves alkalomnak s készül rá.

Külső jócselekedet szeretet nélkül mitsem ér.

*

Tűz próbálja meg a vasat, a kísértés az igazat.

*

Nagy békeességben élhetnénk, ha mások beszédei és tetteivel nem törödnénk és nem foglalkoznánk olyasmivel, amihez semmi közünk.

*

Annak, aki elhatározta, hogy életében a legmagasabbra akar emelkedni, nem maradhat ideje személyes civakodásra.

HIREK NAGY VILÁGBÓL

Vasárnapi iskolai világkongresszus A Vasárnapi Iskolai Világszövetség kérelmére f. é. jun. 22-én, mikor Glasgowban a IX. vasárnapi iskolai világkongresszus ülésezett, az istentiszteleteken, az imádságban és a beszédekben erről a nagy eseményről emlékeztek sok helyen, midőn a világ 30,000,000 vasárnapi iskolai tagjának képviselőjében 5000 küldött arról tanácskozott, miképen lehet a gyermekeket minél eredményesebben a Krisztushoz vezetni és őrizetében megtartani. Magyarország 403 v. iskolája több mint 23.000 tagjának képviselőjében 17 küldött vett részt a világgyűlésen. A methodista egyháznak 30 vasárnapi iskolájában 600 vasárnapi iskolás gyermeke van. Részünkről *Funk Márton* superintendens vett részt a kongresszuson.

Tudósítás a svájci konferenciáról Az idén Bern, Svájc fővárosa látta vendégül június 25-30-ig a svájci gyülekezetek prédikátorait és kiküldötteit. Impozáns jelenség volt 70 gyülekezet vezetőit együtt látni, s végighallgatni szeretett *Nuelsen* püspökünk tapintatos előklete alatti tanácskozásokat. A szerda este az ifjuság számára és az üdvözlések számára volt fenntartva. A svájci ifjusági titkár igen szép beszédet mondott »az ifjuság miszsiójáról«. Nem kegyeskedő ifjuságot akar látni a methodista kápolnában, kik kegyes szemforgatásban merítik ki az érzelgő hitet, hanem olyan ifjuságot, amely hisz a Krisztusban s szereti Krisztust s éppen azért nem ül összetett kezekkel benn a kápolnában, hanem kimegy a csatárra, a frontra, s ott harcol, s ha kell, ott vérzik Jézusért! Nem azok viszik előbbre az Ur ügyét, akik a front mögött sopánkodnak a világ romlottsága felett, hanem azok, akik az Urban bizva, ígéreteire támaszkodva, elmennek mindenhová, s bizonyoságot tesznek az Urról! Az ilyen hívő ifjuságé lesz a jövő!

Az ifjuság szép szavatokkal és énekekkel emelte az est szépségét.

Csütörtök, péntek, szombat a komoly tanácskozások napjai voltak. Az egyes bizottságok igen komoly munkát végeztek, jelentéseikről tanuskodtak, hogy minden téren szépen halad az Ur ügye. Igen szép eredményt ért el a zürichi könyvkereskedés, mely saját modern könyvnyomdával, óriási épületekkel rendelkezik. Ugyanesek szép eredménnyel működött a »Bethaniaverein«, mely Zürichben, Genfben, Lausanneban, Luzernben, St.-Gallenben, Spiezben saját anyaházakkal rendelkezik s a diakonisszákat annyi felé hívják betegápolásra, hogy nem győzik kielégíteni a keresletet. 174 diakonissza áll munkában.

A konferencia püspök urnak szép, bibliai igazságokat magában foglaló urvacsorai beszédjével kezdődött, mely után letérdelt s kérte az Ur áldását mindnyájunkra. Oly felfelé irányuló érzés volt, hogy mind, ahányan voltak a kápolnában, az Ur asztalához járultak, először a prédikátorok és a küldöttek, azután pedig a berni gyülekezetek tagjai. Ugy éreztük akkor, hogy egy test, és egy lélek vagyunk s hogy Jézus Krisztus a fő, mi pedig vagyunk a tagok.

Egyéb kiemelkedő pontja a konferenciának a péntek este volt, mikor is a különböző konferenciák küldöttei számoltak be munkájukról s a különböző helybeli küldöttek adták át üdvözlőlevelüket és jókívánságaikat a konferenciának. Az estét *Neulsen* püspök vezette. Az »Erős várunk« című ének eléneklése után a püspök irást olvasott és imádkozott; majd üdvözölte a konferenciát s átadta a szót Dr. Hadorn egyetemi tanárnak; ki üdvözölte a konferenciát s rámutatott arra, hogy mindazok, akik hisznek a Krisztusban, egy körnek a sugarai, melyek mind egy központba futnak, a központ Krisztus. Utána az »Evangelikus közösség« prédikátora meleg szavakkal üdvözölte a konferenciát. Gyülekezete nevében, mely egész vasárnapra, d. e., d. u. és estére átengedte saját nagy kápolnáját a methodista konferencia céljaira. Oly jól esett ezt látni, tapasztalni, hogy ott már nincs meg a féltékenység, az irigység, a lenézés az egyes gyülekezetek és a történeti egyházak között. Ezek után sorba következtek az egyes ország küldöttei: Az északnémetországi konferencia részéről *Dr. Melle* a frankfurti szeminárium igazgatója üdvözölte a konferenciát, a délnémetországi konferencia részéről pedig *Strähle* superintendens jelentette, hogy soha oly nagy látogatottságnak nem örvendettek a methodista kápolnák Németországban, mint most, Mindenütt kicsinek bizonyultak a kápolnák s sok gyülekezet tervezi a kápolna megnagyobbítását. Az elmúlt évben 1300 taggal szaporodtak, ami eddig még nem történt meg. Az idei szaporodás tehát rekord szám. *Gläser*, St. Polteni prédikátor az osztrák konferencia munkájáról számolt be s *Wallrabenstein J.* a magyarországi munkáról. Mivel utóbbi ma még fiatal munka és uttörő munka, az innen elmondott hírek igen nagy érdeklődést és általános lelkesedést keltettek s a magyarországi küldöttek még sok alkalma nyílott a konferencia után több gyülekezetben előadásokat tartani s a magyar munka iránt az érdeklődést felkelteni, valamint a szerencsétlen, szétdarabolt ország szomorú viszonyaira rámutatni s a svájciakban részvétet kelteni nemzetünk iránt.

Vasárnap délelőtt óriási hallgatóság gyűlt egybe, hogy részt vegyen az avató istentiszteleten, mikor is püspökünk a levizgázott fiatal

prédikátorok közül hármat *diakonussá*, egyet pedig *gyülekezeti vénné* avatott a superintendensek segédkezése mellett. Megható volt az a kijelentés a püspök részéről, hogy mi, emberek nem adhatunk senkinek hivatalt, megbízást, ha az Ur nem adja! A prédikátor-nak tisztában kell lennie azzal, hogy *ki* állítja őt munkába! Az Ur és nem az emberek!

A jelzett kérdések és az azokra meggyőződésből adott feleletek is azt bizonyították, hogy azok a fiatal erők, az Ur hívó szavának engedve, jöttek a munkába. Ilyen munkásokra van az Urnak szüksége. A methodista prédikátor nem várhat anyagi sikert, vagy előnyt, inkább lemondást és áldozathozatalt, nem várhat elismerést, se gyülekezete, se embertársai részéről, inkább megvetést és üldöztetést; nem várhat hirt, dicsőséget, inkább keresztthorozást, szenvedést! Aki mindezt tudja, mégis igent mond az őt hívó Ur szavára, az lehet tényleg az Urnak a küldötte!

A vasárnap délután tartott püspöki beszéd az összes jelenvoltakra igen mély hatást gyakorolt s meggyőztek mindenkit arról, hogy *Nuelsen* püspökben nekünk igen jó, önfeláldozó az Ur ügyéért élő, főpásztorunk van, aki lemondva a családi élet kényelméről, az év legnagyobb részét idegenben tölti, fáradságos utazásokban és idegörlő gyűléstartásban; példát mutatva minden methodista prédikátornak, hogy miképpen kell önmagunk háttérbe szorításával, csak az Ur Jézusra nézni s őt követni.

A vasárnap esti összejövetel arra szolgált, hogy igel hirdetéssel, de különösen *ének- és zenével* dicsérjük az Urat. A vegyeskar által előadott, művészi magaslaton álló énekszámok szólók, duettek, nem egy szempárba könnyet csaltak s megmivelték a szívet arra, hogy befogadóképesebbé vált az Isten ígéje számára.

A konferencia utolsó estéje (hétfő) arra szolgált, hogy a methodista egyház bizonyosságot tegyen arról, hogy az iszákosságnak s erkölcs-telenségnek kimondottan hadat üzen céltudatosan küzd a borzasztó népbetegség ellen. Ujjonnan kinevezett kerületi előljárója: *Lüthi* hatalmas szónoki erővel mutatott rá: mi indítja a svájciakat is arra, hogy a prohibíció mellett küzdjenek. A kékkereszt egyeletek munkája lassu mentő munka, keveset ér-el; de a szesz-tilalom behozatalával, egy csapásra milliókat lehet a jobb életnek megnyerni. E gyönyörű előadáshoz *Wallrabenstein J.* magyar kiküldött a zárszót mondhatta, ami élénk helyeslésre talált.

Avval a benyomással távoztunk a berni konferenciáról, hogy hitünk megerősödött, hogy az az ügy, amelynek szolgálatában állunk nem a mi ügyünk, hanem az Ur ügye s mert az Övé, azért győznie kell! Érezzük, tudjuk hogy győzni fog! Hála az Urnak érte!

W. J.

A püspöki methodista egyház 29-ik évi konferenciája Nürnbergben. A konferencia engem bizott meg, hogy a kedves magyar testvéreket üdvözöljem s közöljek velük egyet-mást a most megtartott konferenciáról. Annál nagyobb örömmel teszek e megbízásomnak eleget, mert én voltam az, akit az Ur csodálatos módon Magyarországra vezérelt, hogy ott megkezdjem az uttörő munkát. Nagy az örömöm afelett, hogy Magyarországon oly szépen halad a munka s szeretném még életem befejezése előtt viszontlátni a magyar munkát.

Nürnberg városában folyt le idei konferenciánk. Ebben a városban nagyon szépen fejlődött a methodismus. Négy kápolnában hirdjük Isten ígését. Ugyancsak itt van a Mártha Egyletnek remek diakonissza anyaegyháza és szép, modern klinikája s az egész városra kiterjedő szeretetmunkája. A gyűlések a Ziontemplomban voltak, a vasárnapi összejövetelek pedig a város legnagyobb termében. *Nuelsen* püspökünket nagy szeretettel üdvözlöttük körünkben, hogy a legközelebbi 4 évre megint ő lett a mi vezetőnk. Mi őt Isten kezéből vettük. A munkánkról beadott jelentések oly örvendetesek voltak, mint soha azelőtt. A tagok száma 1200-al szaporodott. Anyagilag is megsegített az Ur dacára az inflációnak. Sok gyülekezetünk kénytelen kápolnájának megnagyobbitásáról gondolkozni. Ifjúságunk is szaporodott, s nagy örömmel tölt el ifjúságunk komoly s céltudatos munkája. Az elmúlt évben néhány új kápolnát építettünk, melyeket a látogatók azonnal meg is töltöttek. Megünnepeltük a németországi methodismus 75 évi fennállását. Mi lett ebből a kis mustármagból 75 év alatt Isten kegyelme folytán. Az üldözött, elnyomott kis methodista gyülekezetekből egy hatalmas, imponáló, az államnak is tekintélyt parancsoló szabad egyház lettünk, amit az állam mindenütt jogilag is elismer. Munkánknak koronája a frankfurti szeminárium Dr. Melle igazgató vezetése alatt, hol az elmúlt évben 80 növendék volt. Az idén kivettünk onnan 7 prédikátort és 12-t küldtünk oda. Diakonissza munkánk ezen a konferencián ünnepelte 50 éves fennállását. Áldásos befolyása egész munkánkban érezhető, még Magyarországon is, mert ott is dolgoznak diakonisszáink. *Wobith* és *Ulrich* kerületi előljárók visszaléptek hivatalukról és helyükbe *Schneider* stuttgarti testvér került. A ti delegátustok, *Marquard* testvér jelentése örömmel töltött el minket, mert láttuk, micsoda megbízást ad nektek az Ur! Igen sokan vettek részt összejöveteleinken — ezekre ment a számuk. Ugy a város, mint az országos egyház képviseltette magát s kiküldötteik Isten áldását kívánták munkánkra. *Hat* prédikátor diakonussá lett avatva, 3 pedig gyülekezeti vénné. Mindnyájan új munkakedvvel távoztunk el erről a szépen sikerült áldásos konferenciáról. Rólatok, magyarokról is megemlékezünk a mi imáinkban.

Möller R.

Az északnémetországi konferencia Hamburgban gyűlésezett július 9—14-ig. Ott három gyülekezetünk van. A meghívó gyülekezet fenyővel díszített kápolnájában igen áldott gyűlések voltak, melyeken látszott, hogy a szeretet és az imádkozás lelke lebeg rajtuk. Naponta bibliaórák voltak, amiket *Dr. Nuelsen* püspök tartott. Mély bibliai igazságokat tárt fel a hallgatók előtt, melyek mindenki lelkében visszhangra találtak. A konferencián *Dr. Bast* koppenhágai püspök is részt vett s igen szívélyes üdvözlőket hozott, miket kedves modorával közvetített.

A bereai Baldwin Wallace egyetem a koppenhágai püspöknek, *Bast Antalnak* a teológiai doktorátust adta honoris causa, tekintettel arra a sokoldalú szociális munkájára, amit Dánia és a többi északi országok szegényei érdekében végzett. Az evangelizáció terén is igen szép eredményes munkára tekinthet a püspök. Ezen tevékenységét a közjótékonyság és a népnevelés terén akarta az egyetem ezzel a kitüntetéssel honorálni.

Az egyetemes gyűlés arról is tanácskoztott, hogy a déli methodistákkal, akik annak idején a rabszolgatartás kérdése miatt váltak el a püspöki methodistáktól, egyesüljön. A püspöki methodista egyház szívesen bele megy az egyesülésbe, ha a déli meth. egyház egyetemes gyűlése is az egyesülés mellett nyilatkozik. Az egyesülésnek sok előnye lenne. Bár megtörténne mielőbb!

A jugoszláviai egyházmegye a zürichi kerülethez lett csatolva s így a mi püspökünk: *Dr. Nuelsen* kerületébe került. Mint értesülünk idei konferenciájuk *szept. 3-tól* tartatik meg *Belgrád*-ban, hol a magyarországi konferenciát *Dr. Szalós Arthur* budapesti prédikátor fogja képviselni; az ő akadályoztatása esetén pedig *Wallrabenstein J.* nyiregyházi prédikátor.

Uram segíts!

Uram, te látod lelkemet,
Bennem te olvasol,
Látod, földi gond, hogy temet,
Szívem hogyan hajol,
Hogy csábít, hogy van a világ,
S alszik bennem az égi láng.

Uram, segíts, emelj, ne hadj!
Lelkedből önts belém!
Szívembe szent erődből adj!
Ne tántorodjam én!
Nyerjem meg földi bus tusán
Kegyelmedből font koronám!

Szabó Lajos.

Írásom befejeztül hivatkozom Péter. II. levele 1 rész 2-11. v.

Szakíts!

Mivel szakítsak?

1. **A rossz könyvekkel!** A Berliini hívő ifjúsági egyesületek mindenkinek aki nekik két rossz könyvet adott egy jó bibliai tartalmú könyvet adtak, a rossz könyveket egy halomba gyűjtve elégették. A tűzre a kivonult tűzoltóság vigyázott

2. **A rossz társakkal!** A jó alma nem teszi jóvá a rossz almát, de a rossz alma igenis megrothasztja a jó almát. Egy rossz pajtás két jó pajtást el tud rontani.

3. **A rossz beszéddel!** A rossz trágár beszéd nemcsak rút dolog, de rúttá is teszik az embert. A szívet eldurvítják a nyelvre mérgező szavakat adnak s a beszédet bemocskolják.

Szakíts mindennel ami közönséges, ami bűn!

Dicsérjétek őt, tivilágító csillagok! 148 zsolt. 3

3. A francia forradalom idején Istent letették a trónról s az 1753. év október 15. éjszakáján mindazt el akarták tenni az utból ami a jó Istenre emlékeztetett. Akkor egy öreg, fehérhaju szenator oda ment az ablakhoz s a csillagokra mutatva, azt mondta: „Ezeket ugyan nem fogjuk el tüntetni!”

Ég és föld, nap és csillagok hirdetik az Ő erejét, dicsőségét! Hiába tombolsz, te elvadt ember!

Adakozás
Elfelejtett Megbízás Egy szegény hívő család gyermekét az iskolában gunyolták társai hite miatt. Egy jól táplált s jól öltözött fiú egy napon megint gúnyolta kis társát, azt mondta neki: „Ha ti olyan sokat imádkoztok, mért nem ad az Isten nektek löböt?” A kis meg csufolt fiú úgy felelt, amint azt édesapjától hallotta volt: „Óh, az Isten ad, de emberek révén ad!” A másik nevetett s azt mondta: „No, hát miért nem mondja az Isten már régen valakinek, hogy ajándékozzon neked egy szép ruhát!” A kis fiú akkor már könybelabbadt szemekkel azt felelte. „Óh az Isten megmndotatta ezt már valakinek — *de az a valaki elfelejtette!*”

Neked a jó Isten nem-e mondott még valamit, hogy tedd vagy ne tedd? S te elfelejtetted! Avagy nem e intett a jó Isten arra, hogy ennek vagy annak a szegény nélkülözőnek adj egy kenyeret, vagy adj ruhát, s te ezt az intelmet — elfelejtetted! Vizsgáld csak magad, nem-e te vagy az a „valaki”, aki ilyen feledékeny?

Luk. 11. **Osiris, az egyiptomi leghíresebb király,** meggyőzvé őt, vagy hat királyt és fogságban tartván. amidőn valahova ment, a szekeret ezekkel vontatta és az asztal alatt étette őket. Egyszer amidőn vonták a szekeret, egyik a hat fogoly király közül csak a kereket nézte. Osiris észrevéve kérde tőle, hogy miért nézne mindenkor a kerékre?

A rab király felelé neki: Azt nézem, hogy amely része a keréknek fenn vagy, az lefordul és amely alatt vagy, az felmegyen. Az egyiptomi király eimékedvén erről a feleletről, azonnal felszabadította a királyokat és mindenikét a maga országában visszabocsátotta.

„Szocialista vagyok.” A hajón egy kíváncsi ember az a kérdést intézte: „Ön evangélikus?” A kérdezett nem felelt, hanem helyette megszólalt szomszédja s azt mondotta: „Ő szocialista, én is az vagyok, mert a gazdagok nagyon erősen szorítják a pénzt a markukban, szegény ember nem juthat semmihez!” A kérdező erre azt felelte: „Tudja-e Ön hogy ha a szocializmus kerekedik felül, akkor a pénznek már semmi értéke sem lesz?” Mikor választ nem kapott így folytatta: „Ismeri Ön a szocializmusnak három főgondolatát? Ha nem így megmondom: Az első: Nincs Isten! Tehát mi magunk vagyunk az Isten! A második: Nincs mennyország, tehát élvezzük e világot. A harmadik: Az élvezethez pénz kell, de mivel az nincs, szerezzük meg ha kell erőszakkal!”

A kérdezősködő akkor ezen gondolatokat még tovább fejtegette s kimutatta milyen boldogtalan viszonyok közé jutnának ha fenti három alapelv tényleg megvalósulhatna a gyakorlati életben. Tanítása fogott s a két szocialista egész más szemmel vizsgálta ezentúl a fennem hangoztatott szocialista elveket.

„Nem akarok Krisztushoz menni!” Egy prédikátort egy öreg emberhez hívtak aki öngyilkossági szándékkal kezén és nyakán elmetszette az ereket. A prédikátor Jézusról beszélt, aki mind nyakunk bűnét magára vette s a keresztfán meghalt hogy kioltott vérével tisztára mosson minket. Hígyien Jézusban s az ő bűnét is megbocsáttanak! Erre az öngyilkos azt felelte: „Ezt már régen tudom, olvastam is, meg hallottam is, semmi közöm hozzá!” Erre a prédikátor tovább beszélt a bűnmegebocsátó Krisztusnak nagy szeretetéről s biztosította az öreget, ha még most az utolsó pillanatokban hívő, alázatos, megtört lélekkel kér kegyelmet az Uról, egész bizonyosan megkapja. De e baldoló szinte durván utasította el magától a felkínált kegyelmet mondván: „De nem akarok Jézusról s az ő kegyelméről semmit sem tudni, nem is akarok Krisztushoz menni!”

Ilyen keményszívű emberek is vannak.

Üdvbizonyosság. Hebich misszionárius egyszer evvel a kérdéssel lepelt meg egy nőt: „Bizonyos Ön, a maga üdvössége felől?” „Remélem” volt a válasz. De a misszionárius ezzel a válasszal nem elégedett meg, hanem azt mondotta: Ha azt kérdezem Öntől, reggelizett-e már? akkor vagy azt feleli: igen, vagy azt: nem. Eppen ilyen bizonyosnak kell lennie a maga üdvössége felől!

A most Berlinben működő Le Seur lelkész mikor még az egyetemre járt, egyszer egy hívő erdőtáncos azzal kérdéssel lepte meg: „Fiatall barátom, van-e Önnek élő Üdvözítője?” „Ugy

hiszem” volt a kitérő válasz. A kérdező azt mondta: Ha kérdezem Öntől van-e odahaza ünnepi ruhája, akkor egész határozott választ fog adni! Ez a kérdés nyugtalanította a fiataltheológust, kit a kételkedés kerített volt halalmába mindaddig, amíg nem volt bizonyos a maga üdvössége felől. Egy hívő tanító mikor érezte halálát közeledni, mondotta feleségének: „olyan bizonyos vagyok a magam üdvössége felől, mint amilyen bizonyos az, hogy $2 \times 2 = 4$.”

Mit tudsz a magad üdvössége felől?

Az üres templomi padokhoz az egyszerű lelkész ezt a beszédet intézte: Először megdicsérlek benneteket három okból. 1. Mert mindég jelen vagytok az istentiszteleten, akármilyen idő van is. 2. Mert jól viselitek magatokat, nem tekingettek jobbra-balra; nem köhécseltek, mikor már nagyon hosszaljátok a predikációt, nem is ócsároljátok a papot. 3. Mert soha nem irigykedtek, civakodtok, susárok egymásra. Ezt pedig egyiket sem lehetne a gyülekezetnek minden tagjáról elmondani. De meg is dörgállak benneteket három okból. 1. Mert siketek vagytok. 2. Mert érzéketlenek vagytok. 3. Mert élettelenek vagytok. — Ezt pedig a gyülekezetnek sok tagjáról szintén el lehetne mondani.

Várj kicsit! Egy fiatal embert megsértete egyik ismerőse. Roppant haragosan állított be egyik öregebb barátjához s azt mondta neki, hogy bosszút fog állani a rajta esett sérelem miatt. Öreg barátja igyekezett csillapítani a dühöngő fiatal embert s azt mondta neki: Látod a rajtad esett sérelem olyan mint a ruhadra esett sár, ha száraz sokkal inkább lehet letisztogatni. Az ifju várt a bosszuállással s nemsokára megérte, hogy az aki őt megsértete hozzá jött egy nap s bocsánatot kért tőle!

Tudsz-e várni?

Talán mégis vendégfogadó Nincsen itt maradandó városunk. Egy szép kastélyban, amelynek azonban most már csak a romja van meg, élt egyszer egy igen gazdag lovag. Kastélyát a lehető legszebben, pazar fényvel rendezte be, de felebarátjaért soha semmi jót nem tett. Egyszer egy szegény vándor jött hozzá és éjjeli szállást kért tőle. De a lovag büszkén, elutasítólag így szólt: „Az én házam nem vendégfogadó.” A vándor erre így szólt: Engedjen meg nekem uram három kérdést, azután tovább megyek. „E feltétel alatt szólhat, szívesen felelek”, mondá a lovag. „Ki lakott az ön édes atyja előtt ezen kastélyban?” „Az én nagyatyám”, felelt a lovag. „És vajjon ki fog az ön hála után itt lakni?” „A fiam, ha az Isten is úgy akarja.” „Ugy, — szólt a vándor — ha mindegyik csak egy kis ideig lakik itt, akkor nem egyebek önök, mint jövevények és vendégek és ez a ház sem egyébb mint egy vendégfogadó. Ne pazaroljon tehát annyi időt és fáradságot ezen földi lakására, hanem keresse az odafel valókat és adakozzék a szegényeknek, mert a jókedvű adakozót szereti az Isten.”

Milyen veszélyek környékezik az ifjakat?

Olyan az ifju, mint az ostromlott vár, ha köröskörül, felülről támad az ellenség s aztán még belül is akad ellenség. Az ifjura is három oldalról támad ellenség: a világ, a sátán, a saját vére. Egy pár képbén szeretnék rámutatni az ifju ellenségeire.

Egy veszélyes ellenség a *kártya*. Hisz az csak egy kis festett papiros s időtöltés céljaira szolgál. Bár így volna. Csakhogy ez a festett papiros felébreszti a pénznyerés vagy pénzvesztés állat a durva szenvedélyeket, hogy még többet nyerjen, vagy hogy a veszteséget visszanyerje. Akit egyszer a kártyaszennvedély hatalmába kerített, azt elvakítja, nem ura többé önmagának, idejét pazarolja, főnökét, szülőjét megcsalja, meglopja, becsületét elveszti s a végén is ez a kártyaszennvedély fegyvert nyom a józan esztől megfosztott áldozat kezébe s már nem egy tehetséges, reményteljes ifju önkézével vetett véget fiatal életének, mert a kártyán vesztett, először a sajátját, később a másét s mikor pénzét is, becsületét is elvesztette, eldobta magától az életet. Olyan a kártyaszennvedély, mint a pók, mely finom hálót sző s mikor a légy ráröpül, s szárnyaival csattog, rárohan s pár pillanat alatt még jobban befonja a hálójába akadt áldozatot s lassanként kiszívja a vérét.

Künn a város melletti országút mellett állt az „Arany sashoz” címzett vendéglő. Vasárnapról-vasárnapra itt gyülekezett össze 2 férfi és 2 ifju. Kártyáztak. Még pedig szenvedélyesen kártyáztak. Hiába szólt a harang istentiszteletre, imára, ők kitartóan kártyáztak, közbe-közbe káromkodtak, vagy kárörvendve felkiáltottak, aszerint, amint vesztettek, vagy nyertek. Az ital sem maradt el. Aki nyert, az egy liter bort rendelt, mert ez így dukál, hogy áldomást fizessen s hogy a vesztés fél, ha már pénzét elvesztette, legalább az italban találjon kis kárpótlást. Amint egy vasárnap d. e. megint együtt ült a „négylevelű lóheré” amint tréfásan elnevezték a kis kártyázó társaságot, belépett az ajtón egy magas, szikár alak, őrnagyi uniformisban. Az egyik karja hiányzott, mellén egy csomó érdemjel díszlett. Arca szép, szinte ünnepiesen komoly. Odalépett a korcsmároshoz s azt mondta neki: Kedves korcsmáros uram, ide-rendeltem kocsimat, egy óra mulva megérkezik, addig is leülök vendégeihez s beszélgetek velük. A kártyázó társaság meg volt lepelve, hogy az idegen most tényleg asztalukhoz ül s megszólítja őket: „Nos barátaim, köztetek bizonyára van valaki, aki részt vett a nagy háboruban, halljuk

csak?” A két férfi közül az egyik tényleg részt vett volt a háboruban; belekezdett háborus élményeinek elmondásába, a többiek pedig figyeltek. Itt-ott a vig részleteknél nevettek, de az őrnagy mindig komoly fordulatot adott a beszédnek azért, hogy rámutatott Isten nagy kegyelmére, amit éppen a háboru ezerféle veszélyei közt lehetett megtapasztalni. Rámutatott arra is, hogy a nagy háboru tulajdonképpen komolyabb gondolkodásra s önmagába szállásra kell, hogy az embereket bírja, nem pedig arra, hogy az vasárnap délelőtt ahelyett hogy a templomban ülnének, korcsmába s kártyázással ütik agyon a drága időt. Elkérte tőlük a kártyát azzal, hogy ő ért valamit a kártyavetéshez, majd fog nekik egyet-mást a kártyáról mondani. Az egyik ifju odanyújtotta neki az előtte levő kártyákat. Az őrnagy felveti a makk hetest s azt mondja: „Ime ez a makk hetes, egy ágacska azon tölgyfának, amelyen Dávidnak elveszett fia Absalom megakadt s tönkrement. Óh, azóta hány ilyen elveszett fiu akadt meg ezen az ágacsokán s ment tönkre testileg-lelkileg.”

Tovább veti a kártyát s felszínre kerül a zöld tizes. „Most a zöld ágacska ama zöld olajágra emlékeztet, amely Nőe apánkat az élet reménységével töltötte el, s ma is sok embert Istenre emlékeztet, azért a Sátán a kártyán ilyen színt eszelt ki, hogy kitörölje ezzel amannak az emlékeztét és jelentőségét.” Felvetette a tők dszt. Ime ezek azok a kis csilingelő harangocskák a bolondsapkán, amiket a Sátán varr reá; mert amíg azt hazudja a kártyásoknak hogy nyernek, ő nyeri el tőlük a drága munkaidőt s elnyeri tőlük az üdvösséget.” Tovább veti a kártyát. *Kirdly* jön a felszínre. „Ismeritek ezt? Képzeltetek fejére egy hosszú piros tollat s lábaihoz lólábat akkor előtettek áll az akinek tulajdonképpen szolgáltok, a Sátán!” Tovább keveri s kezébe vesz egy piros kártyát s azt mondja: „Ime ezek a piros szívek, a ti szüleitek, a ti feleségetek és a ti gyermekeiteknek vérző szíve. Elkártyázzátok a nekik járó mindennapi kenyeret, elmulasztjátok gyermeki, szülői s férji kötelességeit!”

Amig az őrnagy így magyarázta a kártyák egyes színeinek jelentőségét, a kártyások közül sokan elszégyelltek magukat, sokan pedig dühösködtek, de egyik sem szólt egy szót sem. Kocsija sokáig nem jött, de nem nyultak a kártyához, hanem komoly beszédbe ereszkedtek vele s az őrnagy kitűnően értett hozzá, hogy mindig bele-belevonta a beszédbe Isten igéjét. Végre megjött a kocsí. Az őrnagy mindegyiknek kezét nyújtott s eltávozott. Az egész társaság kikísérte a kocsihoz s szerencsés utat kívánt neki.

Mikor megint benn ültek, az egyik is, a másik is azt kérdezte: Ki volt az? Ki volt az? De senki sem tudta. A kártyázáshoz azonban egyiknek sem volt többé kedve. Haza mentek s többé nem jöttek az „Arany sashoz”, mert úgy érezték, hogy parázson ülnének.

Kedves ifjak! Ne nyuljatok a kártyához, olyan az, mintha szurokhoz nyultok, bepiszkoljátok ma-

galokat Aki a kártyához nyul, az odaadja az ördögnek a kisujját; nemsokára az egész kezét fogja s a végén az egész test az övé! Óvakodjatok ifjak a kártyától s azoktól akik a kártyázó társaságba hívnak.

Az ifju töltse szabad idejét a természetben, élvezze annak szépségeit: sétáljon, tegyen kirándulásokat s játszon kortársaival testet, lelket üdítő játékokat.

Örvendj ifju a te ifjuságodnak, de gondold meg, hogy számadással tartozol az Urnak!

W. J.

Vigyázzatok és imádkozzatok!

Máté 26. 41.

Ugy-e tudjátok édes gyermekeim, hogy a végrendelet nem más, mint az ember utolsó kijelentése. A haldokló ember utolsó szavait mindenki kötelességének tartja teljesíteni. Az Üdvözítő felolvasott szavait végrendeletnek tekintjük, mert halálát megelőző napon mondta tanítványainak. Mi Jézus tanítványai vagyunk, végakarátát teljesíteniünk kell. Lássuk mikép?

Vigyázzunk és imádkozzunk, hogy *kísértetbe* ne essünk! Mi az a kísértés? Nem egyéb, mint a rossz, a bűn utáni vágy. Lelkünk hajlandó a bűn ellen harcolni, de testünk hajol a rossz felé. Gyerek koromban elhatároztam, hogy korán kelek, hogy sokat tanulok, hogy erről meg arról a rossz szokásomról leteszek. Tapasztaltam, hogy a lélek kész, de a test erőtlen. Meg vagyok győződve, édes gyermekeim, hogy nektek is hasonló tapasztalataitok vannak!

Ismertem egy fiút, aki megfogadta, hogy minden reggel hat órakor kel. Vett ébresztőórát, hogy az keltse őt fel. Este korán lefeküdt. Az óra reggel hat órakor úgy lármázott, hogy egy elefántot is felébresztett volna. A fiu is felébredt, de a takaró alá bujt s azt mondta »Majd holnap«, lelke kész volt, de teste erőtlen!

Egy leányka egyszer megfogadta, hogy többé nem lesz engedetlen, mert bántotta a lelkiismerete, ha édes anyjának bánatot okoz. Ugyanaznap estéjén lefekvés idején egy érdekes könyv került a kezébe. Anyja felszólította, feküdjék le! Nem is hallotta. Anyja újra felszólította. »Csak néhány pillanattig légy türelmessel anyám, olyan érdekes« — mondta a lány. Mivé lett a jó szándék, hogy szót fogad? Lelke kész volt, teste azonban erőtlen!

Mit tegyünk, ha így áll a dolog? Ne számitsunk akaraterőnkre. Ne tegyünk úgy, mint

Péter, ki azt mondta Jézusnak: »Ha meg kell is veled halmom, meg nem tagadlak téged!« Néhány óra múlva egy szolgálótól is megijedt s háromszor tagadta meg az Urat.

Egy frank király, mikor Jézus elfogatásának történetét elmondották neki, így kiáltott föl: »Ha én és frankjaim ott lettünk volna, nem úgy történik a dolog!« Ki tudja nem lett volna-e az ő lelke is kész, teste pedig erőtlen!

Sohse társuk magunkat erőseknek. valljuk be, hogy gyengék vagyunk s Isten segítségére nélkül semmi jót se tehetünk.

Vigyázzatok! Miben áll a vigyázás? Vigyáz a hajókormányos, ki sötétben, viharban örködik a hajón. Vigyáz, hogy a hajót baj ne érje. Vigyáz a katona, ki a tábor szélén örködik, hogy az ellenség meg ne lephesse az alvó sereget. Nekünk is vigyáznunk kell édes gyermekeim, mert a leselkedő ellenség, a sátán közelünkben van. Ha valaki azt mondaná, hogy egy vadállat tör életetekre, ugy-e fegyvert hordanátok s folyton résen lennétek, hogy meg ne lepjen? Ez a vadállat a bűn, mely többek közt az önzés, a hazugság, a henyesség, a hiúság, a nyalánkság alakjában tör életünk ellen.

De ne csak vigyázzatok, hanem *imádkozzatok* is. Az imádság szerzi meg nekünk Isten segítségét. Kérnünk kell. A maga módja szerint még a pólyás baba is kér, még pedig úgy, hogy sir. Isten azt mondja: Kérjétek és megadaték nektek, keressetek és találtok, zörgesetek és megnyitattik nektek. Egy lelkész azt mondta, mikor erről a versről prédikált: Há-zam kapuján van egy kalapács, mely arra való, hogy akik be akarnak jönni, zörgessenek. Vannak akik oly csendesen zörgetnek, hogy meg se lehet hallani s vannak akik oly erősen zörgetnek, hogy csak úgy harsog az egész ház s a szolgáló sietve szalad kaput nyitni. Így zörgessünk Isten kegyelmének ajtaján. Kitartóan kell imádkoznunk, mint Jákob: Nem bocsátlak el, míg meg nem áldasz engemet! Ugy kell imádkoznunk, mint Jézus Krisztus imádkozott a Gecsemáne kertben.

Vigyázzunk és imádkozzunk, hogy *kísértetbe* ne essünk, mert a lélek kész, de a test erőtlen! Amen.

Decoppet F. után Adorján F.
fordítása szerint.

Gyermekszáj Egy kis fiucska egyszer a családi bibliát lapozgatta, amely vastagon be volt lepve porral. »Édesanyám« kérdé hirtelen a gyermek, »ez a Biblia, nem az Isten könyve?« »Hogyne, persze, hogy az,« felelé az anya. »Akkor hát nem jobb lenne visszaadni a jó Istennek, mikor mi sohasem használjuk!« Nem sok családban van ez így?

BIBLIA OLVASÓ KALAUZ

Augusztus.

1. *péntek.* II. Kir. 4. 1-17; Ap. Csel. 11. 1-15. Adják az Urnak a dicsőséget és dicséretét hirdessék a szigeteken. Ézs. 42. 12. Míg a világosságotok megvan, higgyetek a világosságban, hogy a világosság fiait legyetek. Ján. 12. 36.
2. *szombat.* II. Kir. 4. 18-37.; Ézs. 62. 6-12. Keressétek az Urat mindnyájan a föld alázatosai, akik az ő ítélete szerint cselekedtek. Keressétek az igazságot, keressétek az aláztatosságot; talán megoltalmaztatok az Ur haragjának napján! Sofonias 2. 3. Az pedig az Atyának az akarata, aki elküldött engem, hogy amit nekem adott, abból semmit el ne veszítsek, hanem feltámasszam azt az utolsó napon. Ján. 6. 39.
3. *vas.* Máté 9. 35-38.; Róm. 6. 19-23. Erőssége voltál a gyöngének, erőssége a szegénynek szorongásában; a szélvész ellen oltalom, árnyék a hévség ellen. Ézs. 25. 4. Az Ur szemei az igazakon vannak és fülei azok kérésén. I. Péter 3. 12.
4. *hétfő.* 27. zolt. Ap. Csel. 11. 19-30. Ha a te orcád nem jár velünk, ne vigy ki minket innen. II. Móz. 33. 15. Ha valaki szolgál, mintegy azzal az erővel szolgáljon, amelyet Isten ad. I. Péter 4. 11.
5. *kedd.* II. Kir. 5. 1-14.; Zsid. 1. Kivágattatok az élők földéből, hogy népem bűnéért lön rajta vereség. Éσαι. 53. 8. Mindenkor testünkben hordozzuk az Ur Jézus halálát, hogy a Jézusnak élete is látható legyen a mi testünkön. II. Kor. 4. 10.
6. *szombat.* II. Kir. 5. 15-27.; Zsid. 2. 1-8. Enyém a bosszuállás és megfizetés. V. Móz. 32. 35. Ha lehetséges amennyire rajtatok áll, minden emberrel békeességesen éljete. Róm. 12. 18.
7. *csüt.* II. Kir. 6. 8-23.; Zsid. 2. 9-18. Az Ur Isten megsegít engemet, azért nem szegyenülök meg. Ézsai 50. Isten azt akarja, hogy minden ember üdvözljön és az Isten ismeretére eljusson. I. Tim. 2. 4.
8. *péntek.* II. Kir. 6. 24-7. 10.; Zsid. 3. 1-14. Békeességet hirdet a pogányoknak és uralkodik tengertől tengerig. Zak. 9-10. A mi urunk Jézus Krisztus vigasztalja meg a ti szíveteket. II. Tes. 2. 16-17.
9. *szomb.* Jónás 1; Jerem. 23. 16-29. Mikor Mózes felemeli kezét, Izrael győz vala, mikor pedig leereszté kezét Amálek győz vala. II. Móz. 17. 11. Öltözzétek fel az Isten minden fegyverét, hogy megállhassatok az ördögnek minden ravaszágával szemben. Ef. 6. 11.
10. *vas.* Máté 7. 13-23.; Róm. 8. 12-17. A gyűlölség pedig szerez versengést, minden vétket elfedez a szeretet. Példab. 10. 12. Mindenek előtt legyetek hajlandók az egymás iránti szeretetre, mert a szeretet sok vétket elfedez. I. Péter 4. 8.
11. *hétfő.* 28. zolt. Zsid. 4. 1-13. Ti pedig az Ur papjainak hivattatok, Isteni szolgálóinak neveztetek. Ezs. 61. 6. A világ elmulik, s annak kívánsága is, de aki az Isten akaratát cselekszi, megmarad örökké. I. Ján. 2. 17.
12. *kedd.* Jónás 2. Zsid. 4. 14-5. 10. Elédbe vetted a mi álnokságainkat, titkos bűneinket a te orcádnak világa elé. Zsolt. 90. 8. Aki azt mondja, hogy ő benne marad, annak ugy kell járnia, mint ő jár. I. Ján. 2. 6.
13. *szombat.* Jónás 3. Zsid. 5. 11-6. 8. Tudom, hogy az én Megváltóm él. Jób. 19. 25. Legyünk mi szentek és feddhetetlenek ő előtte szeretet által. Ef. 1. 4.
14. *csüt.* Jónás 4.; Zsid. 6. 9-20. Közel van az Ur a megtört szívekhez és megsegíti a megtört lelkeket. 34. zolt. 19. Legyetek egymáshoz jószágosak, irgalmasok, megengedvén egymásnak, miképen az Isten is a Krisztusban megengedett néktek. Ef. 4. 32.
15. *péntek.* II. Krisz. 26. 3-10.; Zsid. 7. 1-7. Az érdemesek pedig fénylenek, mint az égnek fényessége. Dániel 12. 3. Vigyázzatok, hogy senki zsákmányul ne ejtsen titeket a maga bölcselkedésével és üres csalásával, amely a hagyományon, a világ elemi ismeretein és nem a Krisztuson alapul. Kol. 2. 8.
16. *szomb.* II. Kir. 18. 1-12.; Példab. 16. 1-9. Nem töröm meg az én szövetségemet. 89. zolt. 35. Az ő isteni ereje mindennel megajándékozott minket, ami az életre és kegyességre való. II. Pét. 1. 3.
17. *vas.* Luk. 16. 1-12.; I. Kor. 10. 1-13. Békeesség lesz a te idő, gazdag boldogságban, bölcsességben és tudományban. Ézsai. 33. 6. Lássátok milyen nagy szeretetet adott nekünk az atya, hogy Isten fiainak neveztetünk. I. Ján. 3. 1.
18. *hétfő.* 30. zolt. Zsid. 8. Mert bírāja az Ur az ő népének és könyörületes az ő szolgálói iránt. 135. zolt. 14. A törvény Mózes által adatott, a kegyelem pedig és az igazság Jézus Krisztus által lett. Ján. 1. 17.
19. *kedd.* II. Kir. 18. 13-25.; Zsid. 9. 1-15. Mind megteszi az Ur, amit akar, az egekben és a földön, a vizekben és minden mélységben. 135. zolt. 6. Nem jött el még az én óráim. Ján. 2. 4.
20. *szombat.* II. Kir. 18. 28-37. Zsid. 9. 16-28. Bizzatok az Urban a ti Istenetekben és megerősítették; bizzatok az ő prófétáiban s szerencsések lesztek. II. Krisz. 20. 20. Az az Isten dolga, hogy higgyetek abban, akit ő küldött. Ján. 6. 29.
21. *csüt.* II. Kir. 19. 1-19.; Zsid. 10. 1-18. Megrepedt nádat nem tör el, a pislogó gyer-

- tyákat nem oltja ki. Ézs. 42. 3. Erősen álljatok, mozdíthatatlanul, buzgólkodván az Urnak dolgában mindenkor, tudván, hogy a ti munkátok nem hiába való az Urban. I. Kor. 15—58.
22. *péntek*. II. Kir. 19. 20—37.; Zsid. 10. 19—31. A nyomorultat megszabadítja az ő nyomorúságától és a szorongattatással megnyitja fülüket. Jób. 36. 15. Az Isten a meg-alázottak vigasztalója. II. Kor. 7. 6.
23. *szombat*. II. Kir. 20. 1—11. Jerem. 7. 1—11. Szeressed. felebarátodat mint magadat, én vagyok az Ur! III. Móz. 19. 18. A szeretet mindent elfedez, mindent hisz, mindent el-tűr. I. Kor. 13. 7.
24. *vas*. Luk. 19. 41—48.; I. Kor. 12. 1—11. Igaz az Ur, a mi Istenünk, minden cselekedetében, melyeket cselekszik, mert nem hallgattunk az ő szavára. Dániel 9. 14. Az Atya nem ítél senkit, hanem az ítéletet egészen a Fiúnak adta. Ján. 5. 22—23.
25. *hétfő*. 31. zsolt. Zsid. 10. 32—39. Figyeljetek reám én népem és reám hallgassatok én nemzetem, mert tanítás megy ki tőlem. Ézsai. 51. 4. Ő benne vala az élet és az élet vala az emberek világossága. Ján. 1. 4.
26. *kedd*. Ézsai. 38. 9—20.; Zsid. 11. 1—12. Imádkozzál az Ur előtt a te Istened előtt. V. Móz. 26. 10. Istennek minden teremtet állata jó és semmisen megvetendő. I. Tim. 4. 4.
27. *szerda*. II. Kir. 20. 12—21.; Zsid. 11. 13—30. Tudjátok meg, hogy az Ur az Isten, ő alkotott minket és nem magunk, az ő népe és az ő legelőjének juhái vagyunk. 100. zsolt. 3. Hálákat adok az én Istenemnek, minden tirólatok való emlékezésben. Fil. 1. 3.
28. *csüt.* II. Kir. 22.; Zsid. 11. 32—40. Mivel a te szíved meglágyult és magadat megaláztat az Isten előtt, én is meghallgattalak, ezt mondja az Ur. II. Kron. 34. 27. Vegyétek fontolóra, hogy a mi Urunk hosszútűrése üdvös-séget jelent. II. Péter 3. 15.
29. *péntek*. II. Kir. 23. 1—6.; Zsid. 12. 1—13. Mimódon őrizheti meg tisztán az ifju az ő utát, ha nem a te beszéded megtartása által. 119. zsolt. 9. Áron vétettetek meg, ne legyetek embereknek szolgálói. I. Kor. 7. 23.
30. *szombat*. II. Kir. 24. 8—19.; Dániel 9. 15—18. Az Ur bizalmas az őt félőkhöz és szövetségével oktatja őket. 25. zsolt. 14. Mikor az Istennek tetszett, hogy kijelentse az ő fiát én bennem, azonnal nem tanácskoztam testtel és vérrel. Gal. I. 15—16.
31. *vas*. Luk. 18. 9—14.; I. Kor. 15. 1—10. Áldott az Isten, aki nem vetette meg könyörgésemet és kegyelmét nem vont meg tőlem. 66. zsolt. 20. Kegyelem és békesség adassék nektek bőségesen az Istennek és Jézusnak a mi Urunknak megismerésében. II. Péter 1. 2.

HOL ÉS MIKOR TARTUNK ISTENTISZTELETET

Budapest, VI. Felsőerdősor 5. földsz. Vasárnap d. e. 10 órakor istentisztelet, d. u. 5 órakor bibliamagyarázat, kedd d. u. 5 órakor bibliamagyarázat.

Budapest, VI. Felsőerdősor 5. I. em. Vasárnap d. e. 10 órakor istentisztelet csüt. este 7 órakor bibliamagyarázat

Budapest, Országbírót ut 12—14. Vasárnap d. u. 3 órakor istentisztelet, Szerda este 7 órakor bibliamagyarázat.

Kispesten, Nagy Sándor-u. 5. sz. Vasárnap d. u. 4 órakor istentisztelet, Kedden este 7 órakor bibliamagyarázat, Péntek este 7 órakor bibliamagyarázat.

Cinkota, Ehmann-telep 3. barak, 2. ajtó. Vasárnap d. e. 10 órakor d. u. 5 órakor, Szerda este 7 órakor bibliamagyarázat

Nyiregyháza, Dessewffy-tér 10. sz. Vasárnap d. e. 11., este 8. Szerda és péntek este 8.

Téglagyár minden kedd este 8.

Ószöllő minden csütörtök este 8.

Nagykálló Kiskút-u. minden vasárnap d. u. 2.

Ibrány Alvég 231. minden vasárnap d. u. 2.

Miskolcz. Melinda-u. 15. Minden vas, d. u. 4.

Hejőcsaba minden péntek este 8.

Dombóvár, Bezerédi-u. 27. Minden vasárnap és péntek este 8 bibliamagyarázat.

Kaposszekcső. Minden vasárnap d. e. 10 órakor istentisztelet. Szerda este bibliamagyarázat.

Kaposvár, Németh István-u. 2. Minden vas, d. u. 4 órakor, csüt este 8 órakor bibliamagyarázat.

Döbröközön. Minden második vasárnap.

Oyörkönyben kápolnában, Minden vasárnap d. e. 10 órakor, este 8 órakor istentisztelet, Szerda este 8 órakor bibliamagyarázat.

Nagyszékely. Minden második vasárnap d. e. 10 órakor istentisztelet.

Borjád. Minden második vasárnap d. e. 10 órakor este órakor bibliamagyarázat.

Kiadó: „Keresztyén Könyvesház“ k. f. Szövetkezet Budapest, VI., Felsőerdősor 5. szám.

A szerkesztésért felelős: WALLRABENSTEIN JAKAB, Kiadóhivatal: Nyiregyháza, Dessewffy-tér 10. szám.